

hogy építkezéssel munkát és lakást teremtsen. Magyar József csodálkozik azon, hogy a polgármester ennyire forszírozza a ház megvételét. Azt a magányost, aki ennyit adna érte, a bolondok házába csuknák. Addig, amíg a külvárosok rendezetlenek, ilyen költséget a város nem vállalhat magára. Indítványozza, hogy a közgyűlés térjen napirendre a tandcs javaslatára fölött.

Dr. Tonelli Sándor szólal fel ezután. A törvényhatósági bizottságnak mindig az volt a baja, hogy ha felbukkant egy jó terv, voltak, akik jobbat jöttek és így egyikből sem lett semmi. A városnak erre az épületre szüksége van, mert a városi hivatalokat egyszer centralizálni kell. A Zsótér-házat föltétlenül meg kell venni. A jelenlegi tulajdonosok a házat hat-százhuszezer koronáért vették, a most kért ár háromszázhuszezer aranykoronának felel meg, tehát sokkal olcsóbb. A város nem a bérjövdelemért veszi meg a házat, de azért, mint tulajdonos, sem köt vele rossz üzletet. Ezt az ajánlatot nem lehet könnyelmű gesztussal elutasítani. Javasolja, hogy a közgyűlés fogadja el a tandcs javaslatát.

A polgármester szólal fel. Kijelenti, hogy a

házat olcsónak tartja és azért forszírozza megvételét. A Zsótér-ház megvételével is szaporíthatja a város a lakásokat, mert a manzárd szobák kevés átalakítással lakhatókká tehetők.

— Műtermeket is kell ott csinálni — szól közbe Tardoss-Taussig Ármán.

— Bűnnek tartanám — mondja tovább a polgármester —, ha ezt a házat meg nem vennénk.

Magyar József beszélt ezután ismét. Tiltakozott a ház megvétele ellen.

A polgármester kijelenti, hogy a ház 10—12 év alatt kifizeti önmagát. A város azt a pénzt, amiért a házat megvenné, mára el nem költötte, csak a törzsvagyon gyarapítására. Építkezésre drága lenne ez a pénz. De azért olyan a város pénzügyi helyzete, hogy a ház megvételén kívül építhet bérházat is. (Helyeslés.)

Elrendeli ezután a polgármester a szavazást. Magyar József indítványa mellett hatan szavaztak az indítványozóval. Ezután névszerint szavazott a közgyűlés, hogy megveszi-e a házat. Helven szótöbbséggel hat ellenében elhatározta megvételét.

Ezzel véget is ért a februári közgyűlés.

„Kirabolt a feleségem, — nem tudok fizetni.“

Sajtópör egy mészáros, felesége és tartozásai körül.

Szentesről a legutolsó időkben igen sok sajtópör került a szegedi törvényszék elé és ezek között nem egy igen érdekes eset adódik. Csütörtökön délelőtti ismét egy ilyen sajtópör főtárgyalását tartották meg a törvényszéken.

Szalay Vencel az elmúlt év márciusában cikket írt a *Szentesi Kisgazdában* „Bűnvádi fellejtést tettek egy szentesi mészáros ellen“ címmel. A cikkben elmondotta, hogy egy ismert szentesi mészáros műharagot rendezett feleségével, majd eltávolította házából, mire pedig kijelentette hitelezőinek, hogy pénz nincs, fizetni nem tud, mert az asszony mindent magával vitt. Szalay ezután hozzáfűzte cikkéhez, hogy a mészáros leláróztatása csak napok kérdése.

Annak ellenére, hogy a cikk nem jelölt meg nevet, az állításokat sértőnek találta magára nézve Sajtos László mészáros és sajtópört indított Szalay ellen. A mai főtárgyaláson Juhász István elnök kérdésre elmondotta a vádlott, hogy nem érzi magát bűnösnek, a rendőrségre

beérkezett a mészáros ellen a fellejtés, amely szerint Sajtos arra hivatkozott, hogy felesége mindent elvitt a házából és így kibújt a fizetések elől. Kéri a valódiság bizonyítását, az iratok beszerzését.

A törvényszék azonban a valódiság bizonyítását nem rendelte el, mert a vádlott annak előterjesztésével elkészít. Szalay ezután kijelentette, hogy nem nevezte meg a sértettet és S. betűvel több mészáros neve kezdődik. Erre kihallgatták a sértett Sajtos Lászlót. A mészáros elmondotta, hogy felesége „kirabolta“ őt és polgári pör van közöttük, így a cikk csakis reá vonatkozhatott.

Dr. Dettre Pál vádbeszéde után a törvényszék meghozta ítéletét, amely szerint az enyhítő szakasz alkalmazásával másfélmillió korona pénzbüntetésre ítélte Szalay Vendelt. Szalay a bizonyítással elkészült és így a tények rágalmak a sértettel szemben. A vádlott a Táblához felebbezett.

A Kereskedők Szövetsége a Szegedi Hitelvédő Egyesület megalakítása mellett nyilatkozott meg.

A Szegedi Kereskedők Szövetsége csütörtök délután hat órakor, a Lloyd tanácskozótermében nagyfontosságú értekezletet tartott, amelynek legfőbb tárgya a csődönkívüli kényszer-egyezség reformja volt, amely szerdán a Hivatalos Közlönyben is napvilágot látott.

Az értekezleten dr. Kertész Béla, a Kereskedők Szövetségének titkára ismertette a kötelező magánegyezség reformját, amely a jövőben teljesen feleslegessé teszi a kényszer-egyezségi eljárást, ami úgy a fizetéseképtelenné vált kereskedőkre, mint a hitelezőkre egyaránt nagyfontosságú.

A rendelet értelmében a magánegyezségeket az Országos Hitelvédő Egyesület bonyolítja le, azonban a rendelet módját nyújt arra is, hogy a vidéki érdekképviseletek, az egyes iparkamarák területén önállóan is megalakíthassák a vidéki Hitelvédő Egyesületeket.

Felmerült azután az a kérdés, hogy a szegedi Kereskedelmi és Iparkamarához tartozó keres-

kedők belépjenek-e az Országos Hitelvédő Egyesületbe, avagy önállóan alakítsák-e meg a Szegedi Hitelvédő Egyesületet. Az előadó ismertetése szerint az új szegedi alakulásnak a hitelezők védelmének kívül más célja is lehetne: megvalósíthatná az információk iródtát is, amit a vidéki kereskedők már régóta nélkülöznek.

Dr. Kertész Béla indítványára a Szegedi Kereskedők Szövetsége kimondotta, hogy szükségesnek látja egy szegedi önálló Hitelvédő Egyesület megalakítását és e célból megbizta a Szövetség elnökségét, hogy az ügy fontosságára való tekintettel, haladéktalanul lépjen érintkezésbe a szegedi Kamarával és a többi helyi érdekképviseletekkel.

A Szövetség elnöksége még a pénteki nap folyamán megteszi előterjesztését a Kamarának s így komoly kilátások mutatkoznak arra, hogy a Szegedi Hitelvédő Egyesület rövid időn belül megkezdje működését.

Molnár Ferenc kiszabadult, Vannayt pénteken tébolydába viszik.

A vádtanács mindkettőjüket szabadlábra helyezte.

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.) Mint ismeretes, két nappal ezelőtt hozta meg döntését dr. Földi Antal vizsgálóbíró Vázsonyi merényletnek, vitéz Vannay Lászlónak és gyulai Molnár Ferencnek bűntényében. A rendőrség, mint ismeretes, hatósági közeg elleni erőszak címén tartóztatta le a Vázsonyi ellen elkövetett merénylet tetteseit azzal az indoklással, hogy Vázsonyi Vilmos, mint a frankbiztonság tagja,

a törvény értelmében hatósági közegnek tekintendő.

A vizsgálóbíró döntésében szabadlábra helyezte úgy Molnárt, mint Vannayt, miután azonban az ügyészség felfolyamodta a vizsgálóbíró döntését, az iratok a vádtanácshoz kerültek, mely dr. Oláh Dezső elnöke alatt csütörtökön délután egy órakor foglalkozott az ügyészség felfolyamodásával.

A vádtanács a vizsgálóbíró végzését helyben hagyta, elrendelt gyulai Molnár Ferenc és vitéz Vannay László azonnali szabadlábra helyezését.

A vádtanács végzés indoklása a következő:

Vitéz Vannay László vallomása is, de más adatok is megerősítik, hogy Vázsonyi Vilmos bántalmazására az indító okot Vannaynak és Molnár Ferencnek nem Vázsonyinak a nemzetgyűlésen, vagy annak valamelyik bizottságában képviselői minőségében kifejtett tevékenysége szolgáltatta, hanem a nemzetgyűlésen és annak bizottságain kívül tett magánnyilatkozatai adták meg.

Enné fogva Molnárral és Vannayval szemben a hatósági közeg elleni erőszak bűntettének tényálladékat megállapítani nem lehet, hanem csekélyebb súlyú bűncselekmény kritériumai látszanak fenforogni.

Ennek figyelembevételével a vádtanács úgy látta, hogy a kiszabaduló bűntettek nagysága nem lehet olyan súlyos, hogy a terheltek szabadlábra helyezése esetén szokásuktól tartani kellene.

A végzés után délután 3-kor Molnár Ferenc már el is hagyta a fogházat, nem így azonban Vannay, ahinek még érintézetlen ügyei vannak — az elmeszakértőkkel.

Vannay Lászlót ma délután a védője által rendelkezésre bocsátott autón szállították a rendőrségre, ahol éjszakára az őrvezeték szobájában helyezték el és holnap elmelegítőtálcába szállítják.

Uj gazdaságpolitikai kurzus — Ausztriában.

Fontos vámpolitikai és pénzügyi intézkedések előtt, amelyek a szomszédos államokat is érintik.

(A Délmagyarország bécsi tudósítójától.) Az osztrák pénzügyminiszter részletes tájékoztatással szolgált legközelebbi programjáról. A tervbe vett intézkedések egész sorával kívánja a beföldi tevékenység érdekeit és a kiviteli törekvéseket szolgálni. Felemeli a cukorvámot. Kiviteli prémiumot ad az összes exportőröknek, vámentességet biztosít a belföldön nem gyártott gépekre és gépalkatrészekre, leszállítja a részvénykibocsátási illetéket, valamint egy csomó más illetéke is, végül adókedvezést ad azoknak a vállalatoknak, amelyek produktív beruházásokat eszközölnek.

A cukorvám felemelése régi és közös kívánsága az osztrák mezőgazdaságnak, mint a cukoriparnak. A most tervbe vett emelés azt jelenti, hogy a vámok 16 aranykoronáról 22 aranykoronára fognak drágulni, vagyis az osztrák cukor ugyanabban a vámvédelemben részesül, mint amilyenben a német cukor.

A belföldi termelés feltételeinek könnyítése szempontjából a cukorvám emelésénél sokkal nagyobb jelentősége van a tervbe vett exportbójkációnak, a részvénykibocsátási illetékek leszállításának, végül pedig a produktív beruházások számára biztosítandó adókedvezéseknek.

A vállalatok tőkésaportálásánál, vagyis a szükséges álló-, valamint forgótőke megszerzésénél nagy jelentősége van a tőkeemelési tranzakcióknak. A tőkésaportálást tőkeemeléstől azonban nagyon megdrágítja a részvénykibocsátási illeték. Közudomásu például, hogy a vállalatok már régóta küzdenek az illeték leszállításáért és azt most a kormány 7 százalékról valóban 4 százalékra akarja mérsékelni. A leszállítás előnyeit azok élveznék, akik a tőkésaportáláshoz készpénzt, vagy ezt helyettesítő értéket adtak. Az immobil tárgyak értéke változatlan maradna. A pénzügyminiszter azt várja, hogy az illetékleszállítás új vállalatok alapítására fogja ösztönözni a tőkéseket.

Tervbe vette a pénzügyminiszter a belföldi társaságok szerződési, valamint váltóilletékeinek felére való leszállítását is. Mérsékelni fogják ezenkívül a bírósági illetékeket is.

Azok a vállalatok, amelyek produktív beruházásokat hajtanak végre üzemeikben, hozzáilleszkedve a változott termelési és értékesítési viszonyokhoz és a szükséges tőkét részben a nyereség-számla terhére szerzik be, az 1925—27. esztendőkből adókedvezményekben részesülnek. Azokat a gépeket és alkatrészeket, amelyeket Ausztriában nem lehet kapni, az üzemek kifizető állami ellenőrzés alatt vámentesen importálhatják. Az osztrák kormány minden erejével azon van, hogy a termelést és a kivitt hatékony eszközökkel elősegítse.